

tabelse, er det saa en Straf, som er strengere end 3 Gange 5 Dages Vand og Brød, eller kan den sættes lige dermed? Det skal jeg ikke kunne sige. Det er vel ikke Meningen, at det lige netop skal være 3 Gange 5 Dages Vand og Brød. En Fængselsstraf, der ækvivalerer denne Straf, f. Eks. 90 Dages simpelt Fængsel eller 60 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller 90 Dages Tvangsarbejde, maa vel sættes lige med de 3 Gange 5 Dages Vand og Brød, som staa omtalt i § 2, thi ellers vilde det jo let føre til, at for den, som paa Grund af sit Helbred eller sin Alder ikke kan dømmes til 3 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, kan overhovedet dette aldrig indtræde, at en betinget Straffedom bliver til en ubetinget. Men ogsaa paa anden Maade mener jeg, at Bestemmelsen er uheldig. Jeg skal nævne nogle Eksempler, som jeg vil bede ærede Medlemmer med Taalmodighed at følge mig i. Lad os tænke os, at en Mand faar en betinget Dom for Ærefornærmelse og senere en ubetinget eller absolut Dom for Tyveri. I saa Tilfælde finder jeg, at det er ganske meningsløst, at det skulde have nogen Indflydelse paa den første Dom, om han for dette Tyveri, som han bag efter bliver dømt for, faar en Dom paa 2 Gange 5, 3 Gange 5 eller 4 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Jeg mener, at det maa afgøres efter andre Kriterier, om den første Dom skal træde i Virksomhed. Eller lad os tænke os, at en Mand faar en betinget Dom for Tyveri og siden en ubetinget eller absolut Dom for Ærefornærmelse, hvilken sidste lyder paa 4 Maaneders simpelt Fængsel — man kan faa lige indtil 2 Aar — hvilket er mere end 3 Gange 5 Dages Vand og Brød. I mangfoldige Tilfælde er det naturligvis ikke pønt af den Mand, som gaar med en Tyveridom paa sig, at han vil indlade sig paa at skælde en anden Mand ud, saa at han bliver dømt for Ærefornærmelse, men paa den anden Side kunde man ogsaa ræsonnere saaledes, at den sidste Dom har ikke noget med den første at gøre og viser ikke noget særligt om Mandens forbryderiske Sindelag; hvorfor skal derfor den senere Dom for Ærefornærmelse, selv om Straffen er saa haard, bevirke, at Tyveridommen skal træde i Kraft? Eller vi kunne tænke os, at en Mand faar en betinget Dom for Tyveri og senere en ubetinget Dom efter Bølleloven. Jeg sætter, at han da bliver straffet med 60 Dages Tvangsarbejde, som er en mindre Straf end 3 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand

og Brød. Efter Lovforslaget skal det saa tages under Overvejelse, om den første Dom skal træde i Virksomhed. Men paa den anden Side forekommer det mig, at i saadanne Tilfælde, hvor man først har faaet en Dom for Tyveri og bagefter skal straffes efter Bølleloven, bør den sidste Dom have den Indflydelse, at den første Dom altid bliver effektiv. Ligeledes hvis vi tænke os, at en Mand bliver straffet for Ærefornærmelse og ganske kort Tid efter atter gør sig skyldig deri — vi vide jo, at der er Folk, der have den Vane at skulle skælde andre ud — og den første Dom er betinget, forekommer det mig, at i saadanne Tilfælde burde den sidste Dom i saa godt som alle Tilfælde føre til, at den første bliver effektiv. Det vil nu ganske vist i Reglen ogsaa ske efter § 2. Det, jeg mener, bør rammes og skal rammes, naar en senere Dom skal gøre den første effektiv, er det, at Mandens forbryderske Sindelag ikke er blevet kuert ved den første Dom, at Forbrydersindet hos ham har været større eller Evnen til at modstaa Fristelsen ikke har været saa stor, som det blev antaget den Gang, han fik den betingede Dom. Derfor mener jeg, at man bør sige, at i alle Tilfælde, hvor han atter gør sig skyldig i en forsætlig Forbrydelse, *kan* uden Hensyn til Størrelsen af den Straf, som bliver at idømme ved den senere Dom, den første Dom blive effektiv.

Ærede Medlemmer ville altsaa se, at medens jeg stiller mindre Krav for Anvendelsen af den betingede Straffedom, medens jeg mener, at den betingede Straffedom bør kunne anvendes i flere Tilfælde, end der staa nævnt i Forslaget, stiller jeg paa den anden Side større Krav til den, hvem en betinget Straffedom er overgaaet; til hans senere Vandel stiller jeg større Krav, hvis han vil undgaa, at Straffen bliver fuldbyrdet. Det er imidlertid en Skønssag. Jeg antager, at Lovforslaget gaar i Udvalg, hvor der skal forhandles om det; men jeg vil tilraade, at der bliver gjort Forandring paa dette Punkt.

Jeg savner derhos en Bestemmelse i Forslaget om, hvorvidt de betingede Straffedomme skulle have den saakaldte Iterations- eller Gentagelsesvirkning. Ærede Medlemmer ville vide, at Straffeloven bestemmer for forskellige, navnlig Ejendomsforbrydelser, at Straffen, naar Forbrydelsen gentages, bliver forholdsvis meget haardere. Jeg for mit Vedkommende mener nu ikke, at betingede Straffedomme skulle have